



JUBILĀRS

Šodienas Samanta atšķiras no vakardienas

Atsaucas arī uz māsas vārdu

Mūsdienu informācijas, iespaidu un izvēļu pārsātinātajā laikmetā ir cilvēki, kuri vēlas un spēj tikt līdzī ātrajam dzīves tempam, turklāt viņiem brīnumainā veidā izdodas būt teju vairākās vietās vienlaikus. Skriveriete Samanta Monta Galvanovska ir viena no šiem cilvēkiem. Skolas laikā nebija nodarbību, pulciņu, kolektīvu, kurā viņa nepiedalītos. Šīs nedēļas beigās Samantai būs dzimšanas diena. Nonāks viņa tieši vidū starp divdesmitgadnieces maksimālismu un trīsdesmitgadnieces briedumu. Pati gan saka, ka esot piemirsusi par šo viņai zīmīgo datumu. Nesen māsas kāzās bija vedēj-māte un šī spilgtā notikuma iespaidā dzīvo joprojām.

IMANTS KAZIŅLUNS

Lai turpmākajā stāstījumā par dažām detaļām nebūtu sajūtas, ka tās ir ārpus konteksta, pateikšu, ka Samanta pēc vidusskolas iestājās Latvijas Universitātes Juridiskajā fakultātē, absolvēja to un šobrīd strādā par juristi Rīgā.

Vidējā bērna problēmas

Atvērta un visu jauno pieņemošā Samanta bija jau bērnudārza laikā. Skrīveru "Sprīdīti" katra diena bija tik piepildīta, ka vakaros pat mājās negribējās iet. Ģimenē auga starp vecāko māsu un jaunāko brāli. "Man liekas, ka būt vidējam bērnam ir visgrūtāk. Jaunāko vienmēr aizstāvēs, vecākajam vienmēr ir taisnība. Un tad esmu es — pa vidu. Tāpēc izmācījos par juristi," no sirds smeļot, saka Samanta. Tomēr, salīdzinot ar citu stāstiem, kuros ierasti figurē brāļu un māsu cīņas, viņas ģimenē valdīja draudzīga saskaņa. Vecākā māsa gan nebija priecīga par mazās Samantas vēlmi piedalīties "lielo" bērnu darīšanās.

Vai jau skolas laikā zināja, ka izvēlēties mācīties par juristi? Neraugoties uz vidējā bērna statusu, tomēr nē. Toties skolas laikā sevi maksimāli realizēja, dziedot kori, ansambli, spēlējot rokasbumbu, tajā skaitā Latvijas izlasē, dejojot tautas dejas, vadot ekskursijas Skrīveros, vadot mācību uzņēmumu. "Man patika viss, un varēju darīt visu. Nebija vienas konkrētas sirdslietas. Vēlāk, kad runāju ar kursabiedriem, izrādījās, viņiem bijis tāpat. Darījuši visu, līdz izlēmuši — būšu jurists. Tas vienmēr dzīvē noderēs. Ja nezinu konkrēti, ko gribu, ej mācies par juristu," saka Samanta. Ģimenē neviens līdz šim nav bijis saistīts ar jurisprudenci, tāpēc bijušas bažas par izdošanos sasniegt mērķi. "Ag-



NO PĀRGALVĪGĀS PAR PRĀTĪGO. Skriveriete Samanta Monta Galvanovska.

Foto no Samantas albuma

rāk paziņas, kas strādāja šo darbu, jautāja, kas man labāk patīk — konstitucionālās, civiltiesiskās vai administratīvās tiesības? Pie sevis nodomāju — ko jūs man prasiet, es taču no tā neko nezīnu," saka Samanta.

Aitu vietā skaita likumu pantus

Pirms trim gadiem valstī ieviesa vienoto jurista profesijas kvalifikācijas eksāmenu, un viņa bija viena no retajiem, kas to veiksmīgi nokārtoja. Togad vien 30% no visiem, kas eksāmenā piedalījās, to paveica sekmīgi. Šodien, pēc pāris gadiem pavadītiem šajā profesijā, Samanta saka, patīkamais tajā ir iespēja palīdzēt cilvēkiem atrisināt piņķerīgus lietas. Katru dienu iemācās ko jaunu, katrai jaunai lietai jāmeklē savs risinājums. Līdz ar to nestāv uz vietas, bet jūt savu izaugsmi. Ikdienas darbs saistīts ar pirkumu līgumiem, mantojuma lietām, darījumiem ar nekustamo īpašumu. "Apzinos lielo atbildību, un bailes ir joprojām. Lietas pārskatu vairākas reizes, pārbaudu, vai esmu ņēmusi vērā visas nianšes. Arī gulēt ejot, pārdomāju, un gadās apgaismības brīži, ka nepieciešams izdarīt vēl kaut ko. Prātu grūti atslēgt," atzīst Samanta. Neraugoties aizņemtbu, esot vēlme

apgūt ko jaunu, piemēram, mācīties grāmatvedību vai lietvedību, kas varētu palīdzēt juristes darbā. Nākotnē par darbu ārzemēs nedomāju, bet varētu atvērt savu juristes prakses vietu.

Vai pirms desmit gadiem varēja iedomāties, ka šodien darīs to, ko dara? Samanta saka, filmās redzējusi juristu darbu, bieži vien redzējusi sevi viņu vietā. "Esmu pārsteigta par to, cik viegli un ātri man izdevās sasniegt to, kas ir šobrīd. Daži mani kursabiedri tikai tagad pabeiguši augstskolu, bet es jau strādāju labā darbā."

Var atļauties ieturēt pauzi

Samantai oficiāli ir arī otrs vārds — Monta. Vecāki nevarēja vienoties par vienu konkrētu. "Principā varētu teikt, ka man ir vēl trešais vārds," atzīst jubilāre. Tā kā vecāko māsu Simonu skolotāji iepazīna vispirms, vēlāk biežāk nācās atsaukties uz Simona nekā Samanta. Uz vārdu Monta vispār nereaģējot. Interesanti, ka tagad arī darbā viens otrs klients izdomā viņu saukt par Simonu, lai gan neko nezina par skolas laiku, nepazīst Samantas māsu.

No senāk tik bagātīgā interešu loka šobrīd laika neatliekot nekam

citam kā tikai darbam. Pamazām gan atgriežoties vēlme dejojot vai spēlēt rokasbumbu. Atliekot aiziet uz koncertu, redzēt, kā citi dejo, un tik ļoti velkot atpakaļ uz skatuves. Ja izlemtu atgriezties tautas dejās, visticamāk, pievienotos Skrīveru kolektīvam. Tomēr skolas laikā izdarīts tik daudz, ka šobrīd no tā visa var atļauties ieturēt pauzi. Pēdējā laikā arvien retāk sanāk aizbraukt uz Skrīveriem.

Nedēļas nogalē dzimšanas dienā ballīti neplānojot, bet gan kopā ar tuvajiem cilvēkiem mierīgi pasēdēt pie ugunsкура. Pagājušajā nedēļā visu enerģiju kā vedēj-māte atdeva māsas kāzās. Pagājušajā dzimšanas dienā dāvanā saņēmusi lidojumu. Vietalvas pusē viņas draugam ir māja. Pārsteigums bijis milzīgs, kad, atverot durvis, pagalmā gadijies gaisa balons. Laiku pa laikam dzīvei adrenalīna deva nepieciešama. Tāpēc iepriekš lēkusi ar izpletņi. Bijusi sajūsmā, bet ar šodienas prātu diez vai kam tādām otrreiz piekristu. Darbs vai vecums, bet katrā ziņā tā Samanta, kas bija pirms trim četriem gadiem, nav tā Samanta, kas šodien," saka skrīveriete. "Domāju par miljonus sekām, kas var būt no tāda lēciena vai lidojuma. Tagad dzīves garšu izjūtu caur citām lietām, notikumiem." ♦

Ticu, ka saules paneļu uzstādīšana ir tā vērtība pat bez valsts atbalsta, piedevām pašreizējā elektroenerģijas izmaksu pieaugumā.

SIGNE MUCENIECE
NO AIZKRAUKLES

→ 6. lpp.

Tas būs iespējams, ja daudzdzīvokļu māju pieslēgs centralizētajai siltumapgādes sistēmai, kā arī atbalstu mājāsaimniecībām sniegs, ja ēkas ir biedrību vai nodibinājumu un arī reliģisko organizāciju īpašumā.

Papildus tam pieņemtie grozījumi paredz paplašināt dzīvojamo māju (būvju) klasifikācijas klases, tas ir, projektus var īstenot arī triju vai vairāku dzīvokļu mājās, triju vai vairāku dzīvokļu māju dzīvojamo telpu grupās (faktiski — rindu mājas).

Turpmāk tiks atbalstīta arī saules paneļu un vēja ģeneratoru iegāde un uzstādīšana, kā arī pieslēgšanās centralizētajai siltumapgādes sistēmai tādās mājās, kas nav nodotas ekspluatācijā līdz projekta iesnieguma iesniegšanas dienai Vides investīciju fondā ar nosacījumu, ka tas tiek izdarīts piecu gadu laikā pēc projekta līguma noslēgšanas.

Ministrija arī nākotnē plāno vērtēt, kā ar iespējamajiem resursiem padarīt programmu pieejamu arvien plašākam iedzīvotāju lokam.

"Saules paneļu uzstādīšanas ieguvumi iedzīvotājiem ir iespēja veikt ilgtermiņa ieguldījumu un ievērojamu ietaupīt naudas līdzekļus uz elektrības cenu rēķina, jo tiek patērēta pašu ražota enerģija. Tā, piemēram, kāda atbalsta saņēmēja Rēzeknē, uzstādot saules paneļus uz mājas jumta, spēja pilnībā noklāt savu patēriņu — 200/240 kilovati mēnesī. Saules paneļi ir ne vien ieguldījums makā, bet arī klimatā. Saules enerģijas izmantošana ir klimatneitrāla, kas nozīmē, ka ar saules enerģiju ražota elektroenerģija nerada siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā tas ir, piemēram, elektroenerģiju ražojot dabasgāzes vai ogļu elektrostacijās. Līdz ar to tas ir veids, kā Latvijas iedzīvotāji var ieguldīt savu artavu klimata pārmaiņu mazināšanā," skaidro Jana Jentkus. ♦

MAF
Mediju atbalsta fonds

**Projektu līdzfinansē
Mediju atbalsta fonds
no Latvijas valsts
budžeta līdzekļiem.**